

Gun Jönsson
- scenen på Teater Boudoir Intime

*J*ag känner hur pulsen börjar lugna sig. Eller är det adrenalinkicken som stillats? Kvällens föreställning sitter kvar i väggarna och det vilar en magisk atmosfär i lokalen. Sista åskådaren gick för en liten stund sedan och jag är ensam kvar. Sitter på scenen, i strålkastarnas sken. Jag tar en klunk ur muggen som står framför mig. Tänk att man aldrig tröttnar på den här känslan. Det är lycka.

Gun Jönsson – the stage at the Boudoir Intime theatre
I can feel how my pulse starts to settle down. Or is it perhaps my adrenaline rush that is slowing down? Tonight's show is still stuck on the walls and there is a magical ambience left in the hall. After the last spectator left a moment ago I am left alone in here. I sit on the stage in the floodlights. I take a sip from the mug that's in front of me. To never tire on this emotion. That's happiness to me.

